DZIENNIK URZĘDOWY

Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów

№ 34.	WARSZAWA, DNIA 13 WRZEŚNIA 1924.	ROK VI.

Ustawy i rozporządzenia.

154

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1924 r.

o państwowej pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów, ich rodzin oraz emerytów.*)

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), art. 6 ustawy 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) oraz art. 43 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 6, poz. 46) zarządza się, co następuje:

*) D. U. R. P. Nr. 73 z r. 1924, poz. 725.

Państwowa pomoc lekarska przysługuje:

1) funkcjonarjuszom państwowym, wyszczególnionym w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (z wyjątkiem funkcjonarjuszów państwowych kolei żelaznych), tak mianowanym na stałe, jak i do odwołania (prowizorycznym), jak również przeniesionym w stan nieczynny, względnie w stan rozporządzalności.

2) sędziom i prokuratorom;

3) praktykantom w służbie administracyjnej oraz kandydatom na stanowiska sędziowskie;

4) członkom rodzin osób, wymienionych pod 1) do 3)

Przez członków rodziny rozumie się osoby, wyszczególnione w art. 4 ustawy z dn. 9 października 1923 r., na które przysługuje prawo pobierania dodatku ekonomicznego. Wyłączeni są ci członkowie rodziny, którzy podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek choroby w myśl ustawy z dn. 19 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272);

5) emerytowanym funkcjonarjuszom państwowym, którzy przeniesieni zostali w stan spoczynku po dniu 1 października 1923 r. z powodu niezdolności do służby, przekroczonego wieku lub uzyskania prawa do pełnego uposażenia emerytalnego. Wyłączeni są od pomocy lekarskiej emeryci, którzy z tytułu swego zatrudnienia podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek choroby w myśl ustawy z dnia 19 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272).

§ 2. Państwowa pomoc lekarska obejmuje:

1) poradę lekarską, do której należą również najniezbędniejsze zabiegi chirurgiczne, zabiegi w zakresie chorób gardła, oczu, nosa, uszu i inne, zabiegi ginekologiczne, chirurgiczno-akuszeryjne, dentystyczne (leczenie i usuwanie zębów oraz plombowanie najtańszym materjałem), pomoc położnicza;

2) dostarczanie niezbędnych lekarstw i środków opatrunkowych za opłatą 25% ich ceny; odnośnie do osób wymienionych w § 1 pod 1) do 3) dostarczanie w wyjątkowych wypadkach okularów (służących do do poprawienia refrakcji) i pasków przepuklinowych za opłatą 25% ich ceny;

3) leczenie w szpitalach za opłatą 25% taksy szpitalnej;

4) odnośnie do osób, wymienionych w § 1 pod 1) do 3) i 5), kąpiele i zabiegi balneoterapeutyczne za pół ceny w państwowych zakładach zdrojowych;

5) odnośnie do osób, wymienionych w § 1 pod 1) do 4), w wyjątkowych wypadkach zapomogi pieniężne na leczenie w uzdrowiskach.

§ 3. Pomocy lekarskiej udzielają lekarze urzędowi, względnie lekarze (dentyści, położne) przez władze umówieni.

§ 4) Pomoc lekarska udzielana będzie na podstawie „karty porady“, wydawanej przez bezpośrednią władzę służbową funkcjonarjusza, za opłatą manipulacyjną w wysokości 50 groszy. W wypadkach nagłych pomoc może być udzielona bez przedstawienia karty porady, która jednak musi być dostarczona lekarzowi najpóźniej dnia następnego.

Na żądanie lekarza chory winien przedstawić legitymację urzędniczą (służbową), względnie dowód osobisty.

§ 5. Porady lekarskie udzielane bywają w miejscu wyznaczonem w pewnych zgóry oznaczonych godzinach; jedynie obłożnie chorych

odwiedza lekarz w ich mieszkaniu. Pomoc powinna być udzielona zasadniczo w dniu wezwania, a — w wypadkach ciężkich bezzwłocznie.

W wypadkach nagłych, o ile przybycie lekarza urzędowego względnie umówionego jest niemożliwe, można wezwać lekarza prywatnego. Koszty w tym przypadku (jedynie za pierwszą wizytę) ponosi Skarb Państwa, według taryfy przyjętej dla miejscowych lekarzy, po sprawdzeniu rachunku przez lekarza urzędowego.

W razie koniecznej potrzeby mogą lekarze urzędowi, względnie umówieni, kierować chorych do lekarza specjalisty (umówionego); do lekarza specjalisty zamiejscowego może kierować tylko lekarz urzędowy.

§ 6. Przy zapisywaniu lekarstw i środków opatrunkowych lekarz winien kierować się zasadami oszczędności, bez szkody dla celu terapeutycznego.

Lekarstwa i środki opatrunkowe wydaje się w aptekach rządowych lub w aptekach umówionych, tylko na podstawie recepty lub polecenia lekarza państwowej pomocy lekarskiej, za każdym razem oddzielnie wydanego.

Okulary i paski przepuklinowe zapisuje lekarz urzędowy.

Naświetlania, prześwietlania i analizy będą uskuteczniane tylko na podstawie polecenia lekarza urzędowego.

§ 7. Leczenie szpitalne może mieć miejsce jedynie w szpitalu państwowym lub samorządowym.

Funkcjonarjuszom państwowym do X grupy uposażenia włącznie, sędziom i prokuratorom, kandydatom na stanowiska sędziowskie, oraz członkom rodzin tych osób, przysługuje leczenie i utrzymanie w szpitalu według klasy II, wszystkim innym funkcjonarjuszom państwowym oraz członkom ich rodzin według klasy III.

Praktykanci w służbie administracyjnej mają prawo do leczenia i utrzymania według tej klasy, która w myśl powyższego postanowienia przywiązana jest do grupy, według której pobierają uposażenie.

Emerytowani funkcjonarjusze państwowi otrzymują leczenie i utrzymanie w szpitalu według tej klasy, która przysługiwała im w chwili przeniesienia w stan spoczynku.

W razie użycia wyższej klasy, niż ta, która przysługuje danej osobie, Skarb Państwa opłaca tylko 75% taksy szpitalnej klasy, należącej się po myśli niniejszego paragrafu.

W wyjątkowych wypadkach może Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia) przyznać zwrot kosztów leczenia, przeprowadzonego w domu, lub w prywatnym zakładzie leczniczym, w wysokości, równej kosztom ponoszonym przez Skarb Państwa przy umieszczeniu chorego w szpitalu państwowym lub samorządowym.

§ 8. Umieszczenie chorego w szpitalu następuje na zlecenie lekarza urzędowego, względnie umówionego:

1) w wypadku choroby zakaźnej;

2) w razie potrzeby zabiegu lekarskiego, którego wykonanie w domu chorego powoduje wyższe koszty, aniżeli utrzymanie i leczenie w szpitalu;

3) o ile chory nie posiada w domu należytej opieki;

4) w wypadkach, kiedy opieka szpitalna jest niezbędnie potrzebna.

§ 9. Leczenie i utrzymanie w szpitalu państwowym i samorządowym może trwać odnośnie do osób, wymienionych w § 1 pod 1) do 3) i 5) najdłużej pół roku, odnośnie do członków rodzin najdłużej trzy miesiące w ciągu roku kalendarzowego.

§ 10. Pomoc położnicza udzielana bywa w mieszkaniu położnicy, względnie w państwowym lub samorządowym szpitalu lub zakładzie położniczym.

W braku miejsca w szpitalu lub zakładzie, albo w razie groźnego stanu położnicy, uniemożliwiającego przewiezienie jej tam bez szkody dla zdrowia, pomoc położnicza może być udzielona w zakładzie prywatnym. Koszty porodu w zakładzie prywatnym będą zwracane w wysokości 75% taksy szpitalnej tej klasy, która danej osobie przysługuje w myśl § 7 niniejszego rozporządzenia.

Koszty porodu odbytego w mieszkaniu położnicy zwraca się w wysokości 75% kosztów 10-dniowego utrzymania w szpitalu według tej klasy, która przysługuje danej osobie w myśl § 7 niniejszego rozporządzenia.

§ 11. Zezwolenia na korzystanie z kąpieli lub zabiegów balneoterapeutycznych za pół ceny w państwowych zakładach zdrojowych będą udzielane na podstawie zaświadczenia lekarza urzędowego, stwierdzającego konieczność kąpieli, względnie zabiegów, oraz ich ilość.

§ 12. Zapomogi na leczenie w uzdrowisku mogą być udzielane w wypadkach koniecznego leczenia klimatycznego na podstawie świadectwa lekarza urzędowego na okres kuracji nie dłuższy niż trzy miesiące. Wysokość zapomogi oblicza się według taksy szpitalnej tej klasy, która danej osobie przysługuje w myśl § 7 niniejszego rozporządzenia. Za podstawę obliczenia służy taksa szpitalna w siedzibie urzędu wojewódzkiego tego województwa, do którego chory udaje się na kurację.

Wypłata zapomogi następuje z reguły po powrocie chorego z uzdrowiska, na podstawie zaświadczenia lekarza umówionego dla danego uzdrowiska lub lekarza urzędowego o odbytej kuracji, przy podaniu dnia jej rozpoczęcia i ukończenia.

W wypadkach niezbędnej konieczności może Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia) na wniosek urzędu, któremu dany funkcjonarjusz podlega, udzielić zaliczki w wysokości, nieprzekraczającej 75% całkowitej kwoty przyznanej zapomogi, z tem, że funkcjonarjusz winien po odbytej kuracji udowodnić przeprowadzoną kurację w sposób przepisany w poprzednim ustępie.

§ 13. Koszty przejazdu lekarza do obłożnie chorego oraz koszty przewiezienia obłożnie chorego do lekarza lub szpitala pokrywa Skarb Państwa.

Za przewiezienie chorego pozamiejscowego do lekarza koszty podwody będą opłacane, względnie zwracane w wysokości ustalonych taks. O ile podróż odbyła się koleją, będą zwrócone koszty podróży chorego stosownie do klasy przysługującej mu na mocy jego karty legitymacyjnej. Koszty podróży lekarza będą zwracane stosownie do umowy.

Postanowienia niniejszego § nie mają zastosowania do emerytów.

§ 14. Opłaty, przewidziane w § 2 i 4 oraz ograniczenie czasu leczenia w szpitalu, przewidziane w § 9, nie mają zastosowania, gdy pomoc następuje wskutek nieszczęśliwego wypadku, doznanego w czasie lub wskutek pełnienia służby.

§ 15. Jeżeli zostanie stwierdzone, że wezwanie do chorego było nieuzasadnione, dany funkcjonarjusz obowiązany będzie zapłacić honorarjum lekarza w wysokości przyjętej zasadniczo dla lekarzy miejscowych, jakoteż i inne koszty z wizytą lekarską połączone.

§ 16. Zorganizowanie pomocy lekarskiej według zasad, ustalonych w niniejszem rozporządzeniu, przeprowadzi Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia), biorąc pod uwagę potrzeby i warunki pracy w poszczególnych działach służby państwowej.

Odnośne zarządzenia organizacyjne wydane będą w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

§ 17. Pomoc lekarska, unormowana niniejszem rozporządzeniem, przysługuje osobom wymienionym w § 1 również w wypadku, gdy pełnią służbę, względnie mieszkają na obszarze W. M. Gdańska.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy, dotyczące pomocy lekarskiej dla osób, objętych niniejszem rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Z. Hübner.*

155

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lipca 1924 r.

o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania!) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych *).

W wykonaniu art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924 oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dn. 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) (z wyjątkiem pracowników kolei państwowych), praktykantów w służbie administracyjnej, sędziów, prokuratorów i kandydatów na stanowiska sędziowskie, wojskowych zawodowych, wojskowych wymienionych w art. 111, 112, 113 i 114 wyżej powołanej ustawy oraz szeregowych niezawodowych.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia pracowników kolei państwowych normują osobne przepisy.

§ 2. Osobom wymienionym w § 1 przysługuje:

1. w razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

*) D. U. R. P. Nr. 72 z r. 1924, poz. 703.

1) djety oraz
2) zwrot kosztów podróży;

II. w razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) djety za czas podróży i za czas pozostawania w delegacji (odkomenderowaniu) oraz
2) zwrot kosztów podróży;

III. w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

1) djety dla przeniesionego za czas podróży do nowego miejsca służbowego oraz dla jego żony i dzieci, a to dla żony w wysokości 75%, dla dzieci w wysokości 50% djet, przysługujących przeniesionemu, o ile osoby te pozostają na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 4 ustawy z dn. 9 października 1923 roku;
2) zwrot kosztów podróży dla przeniesionego oraz jego żony i dzieci, o ile żona i dzieci pozostają na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r., ponadto zwrot kosztów podróży dla jednej osoby z jego służby;
3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

§ 3. Djety wynoszą dziennie:

1) dla funkcjonarjuszów państwowych wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), wojskowych zawodowych oraz wojskowych, wymienionych w art. 111, 112, 113 wyżej powołanej ustawy:

Grupa uposażenia:	punktów:
I i II	65
III i IV	50
V	40
VI	32
VII	28
VIII	24
IX	22
X, XI i XII	18
XII,XIV, XV i XVI	12

2) dla sędziów i prokuratorów:

Grupa uposażenia:	punktów:
A	32
B	40
C i D	50

3) dla szeregowych niezawodowych:
a) podoficerów oraz podchorążych 5 punktów,
b) starszych szeregowców i szeregowców 4 punkty;
4) praktykanci w służbie administracyjnej oraz kandydaci na stanowiska sędziowskie otrzymują djety tej grupy uposażenia urzędników państwowych, według której pobierają uposażenie.

W razie awansu w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) należą się wyższe djety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

§ 4. W wypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się djety w wysokości ustalonej w § 3 przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od

dnia, następującego po dniu przybycia na miejsce delegacji (odkomenderowania) przez następnych sześć tygodni djety zmniejszone, dla żonatych (wdowców z dziećmi) do 80%, dla samotnych do 60% djet normalnych, po upływie zaś tego czasu djety zmniejszone dla żonatych (wdowców z dziećmi) do 70%, dla samotnych do 50% djet normalnych.

Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad pół roku może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach za zgodą właściwego Ministra.

Ograniczenie zawarte w poprzednim ustępie co do czasu nie dotyczy wypadków odkomenderowania na kursa do szkół wojskowych lub cywilnych.

O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje mieszkanie w budynku rządowym, zmniejsza się djety, określone w ustępie pierwszym niniejszego §, o 10% djety przysługującej.

§ 5. Kwotę djety dziennej otrzymuje się przez pomnożenie ilości punktów przez mnożną, ustaloną na mocy art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) na miesiąc, w którym następuje wypłata.

W razie uchwalenia dopłaty na zasadzie art. 5 (zdanie przedostatnie) wyżej powołanej ustawy zwiększa się odpowiednio djety od dnia 16 danego miesiąca.

Przy podróży służbowej i delegacji (odkomenderowaniu) do stolicy, zwiększa się djety o procent dodatku stołecznego, przy podróży zaś służbowej i delegacji (odkomenderowaniu) na obszar Województwa Śląskiego zwiększa się djety o procent dodatku kresowego (z wyłączeniem dodatku wyrównawczego).

§ 6. Jednostką obliczania djet jest 24 godzinny okres czasu, liczący się od chwili rozpoczęcia podróży, względnie od chwili wyjazdu z miejsca służbowego, aż do chwili ukończenia podróży, względnie do chwili powrotu do miejsca służbowego.

Za przeciąg czasu krótszy, niż 24 godzin wypłaca się całą djetę, jeżeli czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż odbywała się w porze nocnej, conajmniej przez 6 godzin, między 21 a 6 godziną, w przeciwnym razie wypłaca się tylko połowę djet, ustalonych w § 3 niniejszego rozporządzenia, o ile czynność służbowa, łącznie z podróżą lub sama podróż trwała, co najmniej 6 godzin.

Jeżeli podróż odbywa się koleją lub statkiem, początek tejże podróży należy liczyć od chwili odejścia pociągu lub statku, ustalonej w oficjalnym rozkładzie jazdy. Jeżeli podróż odbywa się innym środkiem komunikacyjnym, np.: końmi, samochodem i t. p., należy liczyć początek tejże podróży od chwili ruszenia z miejsca, o ile nie można w danym wypadku zastosować analogicznie przepisu zawartego w poprzedniem zdaniu. Jeżeli natomiast podróż rozpoczyna się końmi, samochodem lub innym podobnym środkiem komunikacyjnym, dalszą zaś część podróży odbywa się koleją lub statkiem, początek tej podróży należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca, o ile między obu częściami podróży niema przerwy.

§ 7. Djety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży lub delegacji (odkomenderowania).

§ 8. Djety należą się również w wypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) przez cały czas

spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzoną świadectwem lekarskiem, a funkcjonarjusz nie jest umieszczony na koszt Skarbu Państwa w szpitalu.

§ 9. Pozostającemu w delegacji (odkomenderowaniu) nie przysługuje prawo do djet za czas urlopu.

§ 10. Zwrot kosztów podróży obejmuje ceny biletów jazdy koleją, lub statkiem oraz zwrot kosztów przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróżnego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu na dworzec i z dworca kolejowego, względnie do przystani i z przystani, jak również na pokrycie wydatków na tragarzy.

§ 11. Funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy od I do V, oraz sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenie według grupy B, C i D, zwraca się cenę biletu I klasy kolei lub statku, funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy od VI do IX i sędziom, pobierającym uposażenie według grupy A, cenę biletu II klasy, funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy od X do XVI — cenę biletu III klasy. Praktykanci w służbie administracyjnej i kandydaci na stanowiska sędziowskie, otrzymują zwrot ceny biletu tej klasy, która w myśl postanowienia, zawartego w poprzedniem zdaniu przywiązana jest do grupy, według której pobierają uposażenie. Słudze przeniesionego (§ 2 p. III 2) zwraca się cenę biletu III klasy.

Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowienia, zawartego w poprzednim ustępie, mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowemi. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pośpiesznym ma miejsce tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pośpiesznego zaoszczędzono djety. Konieczność użycia pociągu pośpiesznego winna władza zarządzająca podróż służbową potwierdzić na rachunku.

Jeżeli zaszła konieczność przejazdu pociągiem pośpiesznym w którym niema III klasy, otrzymuje ten, który zresztą posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II.

Odbywającym podróże służbowe oraz delegowanym (odkomenderowanym) może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki, o ile władza zlecająca podróż służbową stwierdzi potrzebę zakupna miejscówki (przepełnienie pociągu na danej linji kolejowej).

Osoby, mające prawo do ulg w przejazdach państwowemi lub zarządzanemi przez Państwo środkami komunikacyjnemi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

§ 12. Przy podróżach służbowych (komisjach) i delegacjach (odkomenderowaniach) zwraca się koszt przewozu koleją i statkiem koniecznego osobistego bagażu podróżnego o wadze do 75 kg., o ile czynność służbowa, łącznie z podróżą trwała conajmniej 6 dni, oraz koszt przewozu aktów i innych przedmiotów, potrzebnych do spełnienia czynności służbowych.

§ 13. Przy podróżach kołowych zwraca się faktycznie wydaną kwotę, o ile okoliczność, że kwota ta nie jest wyższą od przeciętnej ceny najmu koni w danej miejscowości, zostanie stwierdzona zaświadczeniem miejscowego magistratu, względnie zarządu gminy.

Wydatek na podróż kołową zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możności przejazdu kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, statkami i t. p.

Jeżeli podróż służbową odbyto w całości lub w części piechotą, a uczyniono to bez szkody dla czynności komisyjnej i bez straty czasu, przyznaje się za każdy kilometr chodu odszkodowanie w wysokości 1 punktu.

Przy podróżach wspólnych wolno zaliczyć dla każdych trzech osób jedną podwodę. W razie przewozu aktów lub przedmiotów, potrzebnych do spełnienia czynności służbowej, w większej ilości lub znaczniejszych rozmiarów, wolno zaliczyć podwodę dla dwóch osób. Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza zawsze urzędnik, posiadający wyższą grupę uposażenia.

Jeżeli podróż końmi lub samochodem odbyto bezpłatnie, zwraca się kwotę zarachowaną tytułem wydatków pobocznych z jazdą połączonych do wysokości 5 punktów.

§ 14. Za czynności komisyjne w miejscowościach, położonych bliżej, niż 2 klm. od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży.

§ 15. Przy komisjach miejscowych w miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców, zwraca się koszt przejazdu dorożką w kwocie faktycznie wydanej i odpowiadającej miejscowym cenom, o ile odległość miejsca komisyjnego od gmachu urzędu, względnie od mieszkania wynosi więcej, jak 2 klm. Jeżeli w danem mieście istnieje tańszy środek komunikacyjny, np. tramwaj, autobus i t. p., zwraca się koszt przejazdu tym środkiem komunikacyjnym.

§ 16. Przy komisjach, których czynność polega na obchodzeniu parcel, gruntów i przestrzeni wód, np. przy badaniu szkód elementarnych, komisjach reambulacyjnych kolejowych, komisjach wywłaszczeniowych i granicznych i t. p., zalicza się za każdą godzinę chodu 5% djety.

Postanowienie to nie ma zastosowania do tych funkcjonarjuszów, u których obchodzenie parcel, gruntów i przestrzeni wód stanowi ich główną zasadniczą czynność służbową.

§ 17. Osobom wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem szeregowych, wypłaca się ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu na dworzec i z dworca kolejowego, względnie do przystani i z przystani, oraz na pokrycie wydatków na tragarzy, w następującej wysokości, licząc za dojazd w danej miejscowości tam i z powrotem łącznie:

Grupa uposażenia:	
I do IV oraz C i D	8 punktów
V do IX oraz A i B	6 „
X do XVI	4 punkty

W razie podróży służbowej do kilku miejscowości, liczy się za dojazd w każdej miejscowości.

O ile odległość od gmachu urzędu, względnie od mieszkania do dworca lub przystani wynosi więcej, niż dwa kilometry, dojazd traktuje się według postanowień § 13.

§ 18. W razie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości, położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania) uzupełnia się djety, pobierane z tytułu delegacji (odkomenderowania) o ile wypłacane są stosownie do § 4 niniejszego rozporządzenia w wymiarze zmniejszonym do wysokości djety normalnej. Ponadto zwraca się koszty podróży według zasad ustalonych w niniejszem rozporządzeniu.

W razie podróży służbowych, odbywanych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), przedłuża się okres dwutygodniowy, za który wypłaca się według § 4 pełne djety, o ilość dni, w których odbywano podróże służbowe.

§ 19. Delegowanym (odkomenderowanym), przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano (odkomenderowano), przysługuje oprócz należności z § 2 punkt III, zwrot: kosztów podróży do miejscowości w której mieli stały przydział służbowy i z powrotem oraz djety w czasie tej podróży, według zasad, ustalonych dla podróży służbowych, o ile podróż ta jest konieczną dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia. Podróż taka winna być ukończoną w przeciągu ośmiu dni.

§ 20. Do miejsca czynności komisyjnych należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej, jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo umotywowane.

Wyjazdy z miejsca komisyjnego na noclegi, dopuszczalne są tylko wówczas, jeżeli w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu, a okoliczność tę stwierdzi właściwy dla danej miejscowości magistrat, wzgl. zarząd gminy.

Przy podróżach kołowych, odbywanych jednym ciągiem bez przerwy, należy odbyć conajmniej 40 klm. drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

Wojskowi, którym etatowo przysługują i którzy posiadają konie wierzchowe, pojazdy i samochody, winni posługiwać się temi środkami komunikacyjnemi. Wyjątek stanowią wypadki, w których przejazd koleją, omnibusem, autobusem, statkiem i t. p. jest tańszy od przejazdu wierzchowcem, pojazdem lub samochodem. Użycie konia wierzchowego lub pojazdu dopuszczalne jest tylko na odległość 30 klm., poza obręb siedziby garnizonu.

§ 21. W razie przeniesienia z urzędu lub w drodze konkursu do innej miejscowości zwraca się:

a) koszty przewozu urządzenia domowego koleją lub statkiem, udowodnione oryginalnemi listami przewozowemi,

b) udowodnione koszty przewozu urządzenia domowego do i od dworca kolejowego, ewentualnie koszty wozu meblowego, opakowania i t. p.

Koszty pod b) nie mogą jednak przekraczać odnośnie do samotnych 75% uposażenia jednomiesięcznego, odnośnie do osób, utrzymujących jednego lub 2 członków rodziny 75% dwumiesięcznego uposażenia,

odnośnie do osób, utrzymujących więcej, niż dwu członków rodziny, 75% trzymiesięcznego uposażenia.

Użycie wozu meblowego uzależnia się od zezwolenia władzy, która zarządziła przeniesienie.

Przy przeniesieniu na prośbę, przyznanie w drodze wyjątku kosztów przeniesienia zależeć będzie od decyzji szefa właściwej władzy naczelnej.

Przez uposażenie, wymienione w pierwszym ustępie, rozumie się uposażenie w wymiarze, oznaczonym w art. 3 i 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz w art. 4, 5, 8, 10 i 12 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zwiększone ewentualnie o dodatek stołeczny lub kresowy, o ile przeniesienie następuje ze stolicy, względnie kresów.

Przy przeniesieniu, połączonem z awansem, miarodajne jest uposażenie osiągnięte przez ten awans.

W wyjątkowych wypadkach możliwy jest, za zgodą Ministra Skarbu, zwrot szczegółowo wykazanych i udokumentowanych kosztów przewozu urządzenia domowego, przewyższających wysokość ustaloną w ustępie pierwszym niniejszego §.

Wydatki na ubezpieczenie przewozu rzeczy, Skarb Państwa nie zwraca.

§ 22. Wszelkie rachunki kosztów podróży mają być przedstawiane w terminie 8 dni po ukończeniu podróży służbowej, zaś rachunki kosztów przeniesienia w terminie 14 dni po dokonaniu przesiedlenia się.

W wypadkach, powtarzających się wyjazdów służbowych, np. pewnych stałych inspekcji, czynności nadzorczych i t. p., mogą być rachunki kosztów podróży, za zezwoleniem właściwej władzy naczelnej przedstawiane do dni 8 za miesiąc ubiegły.

Przy delegacjach (odkomenderowania) dłużej trwających, należy rachunki djet przedstawiać miesięcznie w przeciągu 8 dni za miesiąc ubiegły.

Przekroczenie bez dostatecznego usprawiedliwienia wyżej określonych terminów, pociąga za sobą utratę prawa do zwrotu kosztów, a w następstwie tego obowiązek zwrócenia Skarbowi Państwa całej zaliczki, przyznanej na zasadzie § 25 niniejszego rozporządzenia.

Każdy rachunek kosztów podróży musi być opatrzony klauzulą władzy zarządzającej komisję, lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w ciągu 14 dni przedstawienie do władzy II instancji, względnie do władzy naczelnej, która rozstrzyga ostatecznie. Przedstawienie nie ma miejsca o ile władzą, która odmówiła likwidacji rachunku, była władza naczelna.

§ 23. Osobom, wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia, przysługuje w razie mobilizacji prawo przesiedlenia osób utrzymywanych w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) z zagrożonych terenów do obranej przez nich miejscowości, na tych samych warunkach, jak przeniesionym służbowo.

Powyższe prawo przysługuje również przy późniejszem sprowadzeniu powyższych osób do miejsca służbowego, wyznaczonego pokojową dyslokacją.

Minister Spraw Wewnętrznych określi, które tereny w razie mobilizacji uważa za zagrożone.

§ 24. Jeżeli wskutek nadzwyczajnych wypadków, cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości, należy stosować § 2 punkt II niniejszego rozporządzenia.

§ 25. Udającym się w podróż służbową, przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych djet.

Postanowienie powyższe stosuje się również do należności z tytułu przeniesienia.

§ 26. W wypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, szef właściwej władzy naczelnej może przyznać za zgodą Ministra Skarbu, zamiast kosztów podróży i djet, ryczałt, określony w punktach, który może być płatny zgóry wraz z uposażeniem miesięcznem.

§ 27. Należności za odkomenderowanie, przysługują również wojskowym zawodowym oddziałów zwartych, odkomenderowanych poza stały garnizon, zaś należności za przeniesienie przysługują tymże wojskowym zawodowym oddziałów zwartych, przy stałej zmianie dyslokacji.

Podróży i marszów w oddziałach zwartych, oraz podróży i marszów, za które osoby wojskowe otrzymują specjalne dodatki, nie uważa się za podróże służbowe w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 28. Generałowie i oficerowie korpusu kontrolerów wojskowych otrzymują dodatki do djet podróżnych, ustalonych w § 3 niniejszego rozporządzenia, w wysokości 100% djet.

Dodatki te wypłacane są równocześnie z djetami.

§ 29. Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia poza granicami Państwa, normuje osobne rozporządzenie.

§ 30. Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia, powołane jest Ministerstwo Skarbu.

§ 31. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w przedmiocie, objętym niniejszem rozporządzeniem.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej i na obszarze W. M. Gdańska.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

Zarządzenia.

156

Zamknięcie kont Kas Skarbowych Okręgu Izby Skarbowej Krakowskiej, w Centrali PKO w Warszawie, i otwarcie nowych kont dla tych kas w Oddziale PKO w Krakowie.

Na zarządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 28.VII r. b. Nr. D. K. 4244/WAK. zostaną zamknięte z dniem 1 października 1924 r. konta Kas Skarbowych okręgu Izby Skrabowej Krakowskiej w Centrali

Pocztowej Kasy Oszczędności w Warszawie, a natomiast będą otwarte nowe konta dla tych kas **w Oddziale PKO w Krakowie.**

Podając niżej wykaz kont skarbowych, które zostaną zamknięte w Centrali PKO oraz wykaz nowych kont w Oddziale PKO w Krakowie, poleca się wszystkim urzędom i agencjom pocztowym, aby od **dnia 25 września 1924 roku** nie przyjmowały wpłat na odnośne konta Kas Skarbowych Centrali PKO w Warszawie, lecz na nowootwarte konta w Oddziale PKO w Krakowie.

Wykazy kont Kas Skarbowych, które wedle zarządzenia z dnia **3.IV r. b. Nr. 1131/III (Dz. Urz. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 16 z dnia 12.IV 1924 r.)** były przesłane do użytku służbowego wszystkim urzędom i agencjom pocztowym, należy odpowiednio poprawić, względnie uzupełnić.

L. 3016/III z dnia 28 sierpnia 1924 r.

Wykaz kont skarbowych w Centrali PKO, które zostaną zamknięte z dniem 1.X — 1924 r.

Nr. 38.006 Biała.
„ 38.009 Bochnia.
„ 38.017 Brzesko.
„ 38.027 Chrzanów.
„ 38.030 Czarny Dunajec.
„ 38.032 Dąbrowa.
„ 38.034 Dębica.
„ 38.045 Gorlice.
„ 38.047 Grybów.
„ 38.056 Jasło.
„ 38.059 Jordanów.
„ 38.070 Kraków I.
„ 38.002 Kraków II.
„ 38.078 Limanowa.
Nr. 38.088 Maków.
„ 38.090 Mielec.
„ 38.100 Myślenice.
„ 38.107 Nowy Sącz.
„ 38.108 Nowy Targ.
„ 38.111 Oświęcim.
„ 38.114 Pilzno.
„ 38.116 Podgórze.
„ 38.131 Ropczyce.
„ 38.158 Tarnów.
„ 38.169 Wadowice.
„ 38.170 Wieliczka.
„ 38.190 Żywiec.

Wykaz kont Kas Skarbowych w Oddziale PKO w Krakowie.

Nr. 402.101 Biała.
„ 402.102 Bochnia.
„ 402.103 Brzesko.
„ 402.104 Chrzanów.
„ 402.105 Czarny Dunajec.
„ 402.106 Dąbrowa.
„ 402.107 Dębica.
„ 402.108 Gorlice.
„ 402.109 Grybów.
„ 402.110 Jasło.
„ 402.111 Jordanów.
„ 402.112 Kraków I.
„ 402.113 Kraków II.
„ 402.114 Limanowa.
Nr. 402.115 Maków.
„ 402.116 Mielec.
„ 402.117 Myślenice.
„ 402.118 Nowy Sącz.
„ 402.119 Nowy Targ.
„ 402.120 Oświęcim.
„ 402.121 Pilzno.
„ 402.122 Podgórze.
„ 402.123 Ropczyce.
„ 402.124 Tarnów.
„ 402.125 Wadowice.
„ 402.126 Wieliczka.
„ 402.127 Żywiec.

Okólniki.

Uzupełnienie przepisów o używaniu kopert dr. Nr. 9.

Przy przesyłaniu zwrotnych poświadczeń odbioru (wypłaty) i używaniu na ten cel kopert dr. Nr. 9 winny urzędy pocztowe stosować się do zarządzenia b. M. P. i T. z dnia 21.IX 1923 r. L. 4078/V (Dz. U. Nr. 44 z r. 1923) oraz do zarządzenia G. D. P. i T. z dnia 22.IX 24 r. L. 1055/IX (Dz. U. Nr. 21 z 1924). Ostatnie zarządzenie zmienia się o tyle, że kopert dr. Nr. 9 po upływie 3 miesięcznego terminu przechowywania należy używać tyle razy, ile razy na to pozwala wolne miejsce na stronie adresowej koperty.

Przy dalszem, każdorazowem używaniu koperty dr. Nr. 9 należy nadto pierwotne wpisy i odciski pieczęci unieczytelnić.

L. 2911/VI z dnia 1 września 1924 roku.

Otwarcie urzędu pocztowo-telegraficznego „Lwów Targi Wschodnie".

Z dniem 3 września 1924 roku otwiera się we Lwowie na czas Targów Wschodnich urząd pocztowo-telegraficzny pod nazwą „Lwów Targi Wschodnie" z pełnym zakresem działania tak w dziale pocztowym jak i w dziale telegraficznym i telefonicznym. Godziny urzędowe bez względu na niedziele i święta wyznacza się w dziale pocztowym od 8 do 20, w telegrafie i telefonie od 8 do 21.

Urząd ten wymienia bezpośrednio odsyłki z urzędem pocztowym Lwów 2 zapomocą dziennie 3 razowych jazd posłańczych.

L. 3060/V z dnia 2 września 1924 roku.

Przywrócenie debitu pocztowego czasopisma „Ostdeutsche Morgenpost".

Na mocy rozporządzenia powołanych władz przywraca się debit pocztowy czasopismu niemieckiemu „Ostdeutsche Morgenpost", wychodzącemu w Bytomiu (Niemcy).

Wobec powyższego należy w wykazie zakazanych czasopism (Dz. Urz. Nr. 31 z 1924 r.) odnośną pozycję Nr. 354 skreślić.

L. 2986/VI z 27 sierpnia 1924 roku.

Kolorowe blankiety nadawcze P. K. O.

Dyrekcja P. K. O. wprowadziła w obrocie czekowym P. K. O. blankiety dla wpłat na rzecz **Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu,** koloru różowego.

Blankiety te, służące dla wpłat na konto Wydziału urzędników prywatnych wymienionej Ubezpieczalni, są ważne równie jak wszelkie dotychczasowe blankiety nadawcze w obrocie czekowym P. K. O. koloru białego.

L. 2978/III z dnia 23 sierpnia 1924 roku.

Wykaz książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione. *)

№	Miejsce wydania	Dnia	Nazwisko i imię	Kwota	Uwagi
225407	Warszawa I	14/VIII 23	Rakuza-Suszcewski Stanisław	Zł. 5.15	
248294	PKO.Warszawa	12/IV 24	Piotrowski Zygmunt	„ 20.—	

Legitymacje i dokumenty unieważnione.

Gawroński Bolesław, monter z Zarządu Technicznego Telegrafów i Telefonów Kowel, zgubił legitymację kolejową Nr. 787/23, wystawioną 4.I 1923 r. przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Lublinie.

Werkmistrz telegrafu Jan Czechowski ze Stanisławowa, zgubił legitymację kolejową Nr. 456, wystawioną dnia 24 maja 1921 i prolongowaną na rok 1924 przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Asystentowi pocztowemu Franciszce Mulakównej ze Lwowa, skradziono legitymację kolejową Nr. 2799, wystawioną dnia 15.I 1924 r. przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Siemianowski Lucjan, urzędnik XI st. sł. zgubił legitymację kolejową Nr. 160, wystawioną przez Izbę Kontroli Rachunkowej Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy, w dniu 20 lutego 1923 r., prolongowaną na rok 1924.

Woźny Michał Kukliński z Bydgoszczy 1, zagubił legitymację kolejową Nr. 1772, wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy dnia 1.IX 23 r. i prolongowaną na rok 1924.

Niżej wymienieni funkcjonarjusze zagubili legitymacje urzędn. wydane przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Warszawie.

Stanisława Pietuchowa, urz. VIII st. sł. urzędu telegr. w Warszawie. Nr. legitymacji 1749 z dnia 30 czerwca 1921 r.

Stanisława Guropówna, urz. X st. sł. urzędu pocztowo - telegr. Warszawa 2, legitymacja wystawiona 24 stycznia 1921 r.

Nowiński Józef, urzędnik urzędu poczt.-telegr. Warszawa 1. Nr. legit. 860 z dnia 18 lutego 1922 r.

Franciszek Firynowicz, pocztyljon urzędu poczt.-telegr. w Grodzisku. Nr. legit. 497 z dnia 22 sierpnia 1921 r.

Dokumenty powyższe unieważniono. W razie nadużycia należy winnego oddać władzom bezpieczeństwa, a dokument wysłać do właściwej władzy pocztowej.

KONKURSY.

na posadę naczelnika urzędu pocztowego V kl. w Tartakowie, w okręgu Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy X i XI st. sł.

Termin do wnoszenia podań do Dyr. P. i T. we Lwowie — 3 tygodnie.

L. 60492/III z dnia 18 sierpnia 1924 r.

*) Zobacz Dz. Urz. Nr. 24/1923 poz. 109.

na posadę naczelnika urzędu pocztowo-telegraficznego II klasy w Czortkowie. O posadę tę ubiegać się mogą urzędnicy VIII i VII stopnia służbowego.

Podania należy skierowywać w drodze służbowej do Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 65433/III z dnia 22 sierpnia 1924 r.

na posadę naczelnika urzędu pocztowego V kl. Lwów 15.

O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy X i XI stopnia służbowego.

Termin do wnoszenia podań do Dyr. Poczt i Tel. we Lwowie 3 tygodnie.

L. 67475/III z dnia 2 września 1924 r.

na posadę kierownika urzędu pocztowego VI klasy w Borowy k. Mielca, w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie.

O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy pocztowi XI i XII stopnia służbowego oraz funkcjonarjusze niżsi trzech najwyższych stopni płac.

Warunki konkursu na kierowników urzędów pocztowych VI kl. podane są w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 ex 1923, poz. 88.

Podania w drodze służbowej kierować należy do Dyrekcji P i T. w Krakowie.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 1/56067 z dnia 18 sierpnia 1924 r.

na posadę kierownika urzędu pocztowego VI klasy w Kamienicy k. Łącka, w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie.

O posadę tą ubiegać się mogą urzędnicy pocztowi XI i XII st. służbowego oraz niżsi funkcjonarjusze pocztowi trzech najwyższych stopni płac.

Warunki konkursu na kierowników urzędów pocztowych VI kl. podane są w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 ex 1923, poz. 88.

Podania w drodze służbowej do Dyrekcji P. i T. w Krakowie.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 1/54947 z dnia 14 sierpnia 1924 r.;

na posadę kierownika urzędu VI klasy w Zahaciu, pow. Dziśnieńskiego, w Okręgu Dyr. Poczt i Telegr. w Wilnie.

O posadę tą mogą się ubiegać urzędnicy XI i XII st. sł. i egzaminowani niżsi funkcjonarjusze trzech najwyższych stopni płac.

Warunki konkursu są podane w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 1923 r.

Podania należy wnosić w drodze służbowej do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 48358/24 z dnia 20 sierpnia 1924 r.;

na stanowisko naczelnika urzędu pocztowo-telegraficznego V kl. w Łysem (woj. Białostockie) z uposażeniem według X st. sł.

Termin wnoszenia podań do Dyrekcji Poczt i Telegr. w Warszawie 3 tygodnie.

L. 15023/I z dnia 21 sierpnia 1924 r.;

na posadę agenta pocztowego II stopnia w Jaworze powiat Turka nad Stryjem.

Termin do wnoszenia podań do Dyrekcji Poczt i Tel. we Lwowie. 3 tygodnie.

L. 61408/3789/2 z dnia 18 sierpnia 1924 r.;

na posadę agenta pocztowego I stopnia w Szczawnem (powiat Sanok).

Termin do wnoszenia podań do Dyrekcji Poczt i Telegr. we Lwowie 3 tygodnie.

L. 63825/2 z dnia 18 sierpnia 1924 r.;

na posadę agenta pocztowego II stopnia sł. w Uwinie (powiat Radziechów) *)

Termin do wnoszenia podań do Dyrekcji Poczt i Tel. we Lwowie 3 tygodnie.

L. 65498/3909/2 z dnia 1 wrze.nia 1924 r.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

LWÓW.

Wiadomości osobowe.

Mianowania:

Naczelnikiem urzędu pocztowego IV klasy: *Tustanowska Michalina* — Lwów 13, *Dukiet Zofja* — Frysztak, *Szypowski Józef* — Mielnica, *Ruszel Jakób* — Lwów 17.

V klasy: *Fiutowski Władysław* — Wełdzirz.

VI klasy: *Wojtowicz Stefanja* — Tarnowska Wola, *Hyk Włodzimierz* — Markowa, *Wojtanowska Pelagja* — Kalwarja Pacławska, *Zasławska Helena* — Lutcza.

Inspektorem pocztowym: *Filipek Jan* — Dyrekcja Poczt i Telegrafów.

Straszym kontrolerem poczt. w VII stopniu służb. *Teliszewski Tomasz* — Lwów 2, *Scheininger Ignacy* — Lwów 1.

Starszym oficjałem poczt. I kl. w VII stopniu służb.: *Kaczmarczyk Jan* — Lwów 1, *Błozecki Jan* — Lwów 2.

Starszym komisarzem budownictwa: *inż. Stern Filip* z Techn. Zarz. Lwów.

Starszym oficjałem poczt. 1 klasy: *Czubaty Pantaleon* — Tarnopol, *Kozioł Franciszek, Pruszyński Włodzimierz i Terlecki Mieczysław* — Dyrekcja poczt i telegrafów — Lwów, *Swoboda Wawrzyniec* — Lwów 2, *Singer Schmerl* — Stanisławów 1, *Kubala Błażej* — Lwów 1, *Feldmann Zygmunt* — Kołomyja, *Bauer Alfred* — Rozwadów, *Gindzieński Stani-*

*) Warunki konkursu podano w Dz. Urz. Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. 23 ex 1921, str. 372.

sław — Lwów 1, *Drozdowski Wiktor* — Lwów 1, *Procyszyn Bazyli* — Gródek Jag., *Merz Gustaw* — Lwów 5, *Płachecki Emanuel* — Tarnopol.

Starszym oficjałem poczt. 2 klasy:

Bielecki Tadeusz — Lwów 2, *Frog Stefan* — Złoczów, *Górecki Józef* — Borysław, *Albrycht Jan* — Czortków, *Pilawska Janina* — Hołyń, *Jacek Władysław* — Niżniów, *Łączyński Józef* — Chyrów, *Boguchwalski Wacław* — Bursztyn, *Wolf Edward* — Winniki, *Herschfeld Summer* — Przemyśl, *Knapp Marja* — Krosno, *Bardach Filip* — Lwów 1, *Buba Michał* — Targowiska, *Rybak Michał* — Skałat, *Popiel Kazimiera* — *Lwów 15.*

Oficjałem pocztowym:

Poburenny Stefan — Rzeszów, *Krajewski Aleksander* — Lwów 1, *Jekiel Włodzimierz* — Lwów 1, *Kamocki Zygmunt* — Dyrekcja, *Bulfan Albin* — Drohobycz 1, *Graf Jakób* — Kołomyja, *Müller Józef* — Zaleszczyki, *Durst Sabina* — Lwów 1, *Tadlewska Zofja* — Lwów 1, *Weingarten Helena* — Lwów 1, *Hołda Stanisław* — Dyrekcja, *Kruszyński Kazimierz* — Dyrekcja, *Wierczak Władysław* — Sambor, *Kazimierski Stanisław* — Lwów 1, *Głębocki Jan* — Lwów 2, *Karabinowa Olga* — Lwów 1, *Słowik Jan* — Tyśmienica, *Maruszczak Roman*, *Wierzbiński Wojciech, Kulik Jan Tadeusz, Turba Edward, Lubiński Franciszek, Błahuta Władysław, Smerka Kazimierz, Księżyk Marjan* — Dyrekcja poczt. Lwów, *Cisowski Eugenjusz* — Lwów 2, *Fokszej Mateusz* — Drohobycz 1, *Rosenmann Wilhelm* — Stanisławów 1, *Gimpel Dawid* — Lwów 2, *Ziahauer Edmund* — Przemyśl 1, *Piątkowska Kazimiera* — Brzuchowice, *Nowicki Michał* — Śniatyn, *Szalay Michalina* — Bohorodczany, *Silber Regina* — Lwów 1, *Głodzik Jan* — Przemyśl, *Węgiel Stefanja* — Podwołoczyska, *Niewiadomski Władysław* — Busk, *Leśniak Stanisław* — Nadwórna, *Krzywka Helena* — Bachórzec, *Olearczyk Marja* — Lwów 15, *Krzywa Aniela* — Kołomyja, *Kaplińska Karolina* — Żółkiew, *Mirkowska Marja* — Zaleszczyki, *Krupicka Helena* — Brody, *Terlecka Jadwiga*, *Sabińska Aniela, Natalli Aleksandra, Ceranowicz Marja, Kopaczyńska Józefa, Harasimowicz Roman* — Lwów 1, *Stypulska Jadwiga* — Krosno.

Oficjałem technicznym:

Szpilczyński Jan — Techn. Zarząd Stanisławów, *Poźniak Zbigniew* — T. Z. tt. Przemyśl, *Walęga Wiktor*, *Znamirowski Roman* — T. Z. tt. Lwów.

Asystentem pocztowym:

Czechowicz Stanisława — Stryj 1, *Reiter Marja* — Lwów 1, *Machowicz Wincenty* — Zagórz 2, *Schiller Józef* — Hruszów, *Jankiewicz Marja* — Przemyślany, *Krzyształowska Stanisława* — Krasne, *Smagowicz Janina* — Sambor, *Joniec Marja* — Jarosław, *Trusz Zofja* — Rzeszów 1, *Kustra Stanisława* — Dynów, *Zbiegoń Marja* — Lubaczów, *Orłowska Marja* — Lwów 1, *Baran Michał* — Kosienice, *Myszkowska Aleksandra* — Halicz, *Dziadecka Michalina* — Leżajsk, *Chuchla Józef* — Przemyśl 1, *Pszoniak Aleksandra* — Lwów, *Piątkowska Bronisława* — Kopyczyńce, *Malong Stefanja* — Dobromil, *Czuryj Eleonora* — Lwów 1, *Raczyński Zygmunt* — Czortków, *Markowicz Władysław* — Koropiec, *Lewandowski Jerzy* — Lwów 1, *Wanat Michał* — Lwów 2, *Bochenek Adolf* — Lwów 2, *Kaufhold Jan*, *Iwanicki Michał* —

Dyrekcja, *Natalli Władysław* — Lwów 2, *Kamiński Rudolf* — Lwów 1, *Petryszcze Józef* — Skała, *Panaś Karolina, Safiak Leopold* — Dyrekcja, *Głód Władysław* — Lwów 1, *Waniek Teodor* — Lwów 2, *Kowal Edward* — Lwów 2, *Chmielowski Stanisław* — Touste, *Bromilska Kazimiera, Kiniarz Józefa, Romanyk Zofja, Olschläger Helena, Acedańska Marja, Machalska Paulina* — Dyrekcja poczt Lwów, *Klus Marjan, Branka Ludwik* — Lwów 1, *Alda Stanisław* i *Rewera Jan* — Lwów 2, *Bojko Juljan* — Nadwórna, *Müller Mieczysław* — Hłuboczek Wielki, *Müller Aleksander* — Komarno, *Kowalski Antoni* — Borysław, *Smuszowicz Józef* — Lwów 1, *Pelczar Jan* — Wróblik szlach., *Wójtowicz Jan* — Olejów, *Czyżewski Kazimierz* — Rohatyn, *Markówna Mina* — Borysław, *Hernikówna Stefanja* — Stryj, *Safiakówna Jadwiga* — Krystynopol, *Grabowska Lucyna* — Myszkowice, *Czerwińska Zofja* — Zabłotce k. Brodów, *Swiątek Adam* — Tarnopol, *Burzyńska Zofja, Garanówna Władysława, Gogulska Stefanja* i *Rosenbusch Adolfina* — Lwów 1, *Probst Irena* — Skole, *Jędrzejczyk Michalina* — Drohobycz 1, *Moszyńska Marja* — Lelechówka, *Cicimirska Marja* — Lwów 2, *Wysocki Rudolf* — Dyrekcja.

Asystentem technicznym:

Leikert Zygmunt — T. Z. tt. Stanisławów, *Tretiak Mikołaj* — T. Z. tt. Lwów.

Asystentem pocztowym w charakterze prowizorycznym:

Fasnacht Witold — Lwów 1, *Zajączkowski Juljusz* — Lwów 2, *Olszowy Józef* — Rzeszów, *Maciejowski Eustachy* — Tarnopol, *Dubaj Tomasz, Parandy Piotr, Rysiakiewicz Zenon, Kasal Kazimierz, Karasiewicz Józef, Janicka Leontyna* — Lwów 1, *Szkoła Tomasz* — Jarosław, *Komorowski Władysław* — Grzymałów, *Bojanowski Tadeusz* — Złoczów, *Wahn Marjan, Seroiszka Kazimierz, Malec Aleksander, Kozioł Jan, Szechowski Józef, Bryński Kazimierz, Nowakowski Józef* — Lwów 2, *Gawlikowski Władysław* — Złoczów, *Baziak Mieczysław* — Czortków, *Kubik Walenty* — Rzeszów, *Repelowski Franciszek* — Tarnopol, *Staruszkiewicz Władysław* — Drohobycz 1, *Topolnicki Gwido* — Bolechów, *Gołkowski Bolesław* — Łupków, *Bulfan Włodzimierz* — Drohobycz 1, *Czerniak Marja* — Bitków, *Wyżykowski Edward* — Stryj, *Kura Jan* — Lwów 2, *Gondek Wiktor* — Lwów 1, *Skrętowicz Bolesław* — Podhajce, *Jaworski Emil, Centelewicz Wiktor* — Lwów 1, *Laskowski Kazimierz* — Jasionów górny, *Filik Kazimierz* — Lwów 1.

Praktykantem pocztowym w XII st. sł.:

Adamowska Teodora — Chocimierz, *Zając Helena* — Albigowa.

P r z e n i e s i e n i a :

Morawska Marja, asyst. poczt., z Sieniawy do Frysztaka, *Ostrowska Anna,* st. oficjał poczt., z Dukli do Sieniawy, *Popiel Kazimiera,* st. oficjał poczt., ze Lwowa 15 do Lwowa 1, *Rosenkranz Dawid,* oficjał poczt., z Obertyna do Kałusza, *Woś Jan,* asyst. poczt., z Grzymałowa do Technicznego Zarządu w Tarnopolu, *Czerniak Marjan,* asystent poczt., z Bitkowa do Kołomyi, *Liśkiewicz Klementyna,* oficjał poczt., z Drohobycza do Krakowca, *Słaby Michał,* oficjał poczt., z Krakowca do Bitkowa, *Kudas Władysław,* st. oficjał poczt. I kl., z Tarnopola do Rawy ruskiej, *Tyszkiewicz Stanisław,* st. oficjał poczt. I kl., z Dyrekcji P. i T. do Lwowa 1, *Terlecki Mieczysław,* st. oficjał poczt. I kl., z Dy-

rekcji P. i T. do Lwowa 1, *Fiala Michalina*, st. oficjał poczt., ze Lwowa do Dębicy, *Albrycht Jan*, st. oficjał poczt., z Czortkowa do Dukli, *Wysocki Rudolf*, asyst. poczt., z Dyrekcji P. i T. do Lwowa 1, *Rudnicka Helena*, asyst. poczt., ze Lwowa 1 do Lwowa 13, inż. *Bednarski Józef*, z T. Z. tt. Lwów do Dyrekcji P. i T. Wydz. Techniczny, *Dindorf Alfred*, z T. Z. tt. Lwów do T. Z. tt. Stryj, *Skrot Stanisław*, z T. Z. tt. Lwów do T. Z. tt. Stryj, *Kołodziejczyk Edmund*, z T. Z. tt. Lwów do T. Z. tt. Tarnopol, *Pfeiffer Czesław*, z T. Z. tt. Lwów do T. Z. tt. Stanisławów.

Przeniesienia na emeryturę:

Buczek Władysław, naczelnik urzędu I kl. Stanisławów, *Faliszewski Władysław*, naczelnik urzędu poczt. 2 kl. Czortków, *Steiner Jakób*, dyrektor urzędu poczt. ad personam Lwów 2, *Saraczyński Roman*, st. kontroler poczt. w VII st. sł., Lwów, Dyrekcja, *Korotkiewicz Feliks*, st. oficjał poczt. 1 kl. Kulików, *Garścia Helena*, st. oficjał poczt. 2 kl. Lwów 6, *Huber Władysław*, urzędnik poczt. w X st. sł. Lwów 1.

Rozwiązanie stosunku służbowego:

Kopczyńska Stefanja, prakt. poczt. w XII st. sł., Trembowla.

Skony:

Garanówna Władysława, asystent poczt. Lwów 1.

Wydalenie ze służby:

Para Piotr, oficjał poczt., Tyczyn.

BYDGOSZCZ.

Zwinięcie agencji pocztowej Chojniczki.

Z dniem 1 września r. b. zwija się agencję pocztową Chojniczki. Okręg doręczeń zwiniętej agencji przydziela się do urzędu pocztowo-telegraficznego Chojnice 1.

L. 1786/II z dnia 20 sierpnia 1924 r.

Dział nieurzędowy.

Podręczniki do nauki działu administracji i przepisów osobowych.

W myśl rozporządzenia Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów z dnia 22 stycznia 1924 r. L. 113/II 24 r., winni urzędnicy, nie posiadający egzaminu fachowego pocztowo-telegraficznego przygotowywać się do egzaminu prywatnie (naukowe kursa pocztowo-telegraficzne zostały zawieszone).

Jedynym podręcznikiem, dającym podstawę do przygotowania się z działu administracji i przepisów osobowych jest **„Podręcznik do nauki działu administracji i przepisów osobowych na kursach pocztowo-telegraficznych“.**

Cena 3 złote, z wysyłką 3 zł. 50 gr., za zaliczką 3 zł. 85 gr. Zamówienia kierować należy pod adresem: Karol Philipp, radca Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy.

Cena egzemplarza pojedyńczego 30 gr.

Druk. Państwowa № 25588. 21.VIII. 24.